

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 505/2024-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] zastúpeného Advokátska kancelária Granec, spol. s r.o., Kováčska 28, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K3-14C/235/2018 (pôvodne Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/235/2018) takto

r o z h o d o l :

- Postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K3-14C/235/2018 (pôvodne Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/235/2018) **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Mestskému súdu Košice **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. K3-14C/235/2018 konať bez zbytočných prietahov.
- Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **4 000 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Košice **p o v i n n ý** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Mestský súd Košice **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **856,75 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 14. októbra 2024 a prijatou na ďalšie konanie uznesením ústavného súdu

č. k. IV. ÚS 505/2024-11 z 22. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Košice (ďalej aj „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. K3-14C/235/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie“) [pôvodne Okresného súdu Košice-okolie (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/235/2018]. Navrhuje v napadnutom konaní mestskému súdu prikázať konať bez zbytočných prieťahov a domáha sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia 7 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v napadnutom konaní vystupuje v procesnom postavení žalovaného vo veci na okresnom súde 21. decembra 2018 podanej žaloby žalobkyne obchodnej spoločnosti VitalOil, s.r.o., Slovenskej Jednoty 40, Košice, IČO 43 831 141 [v čase podania žaloby vystupujúcej pod obchodným menom Technol Slovakia, s.r.o., Považská 18, Košice, IČO 43 831 141; (ďalej len „žalobkyňa“)], o náhradu škody a vydanie účtovnej dokumentácie. Žalobkyňa žaluje sťažovateľa ako svojho bývalého konateľa o náhradu škody za daňovým úradom uložené pokuty za oneskorenú úhradu dane z pridanej hodnoty a vyrubené úroky z omeškania za oneskorenú úhradu dane z príjmu a na zabezpečenie vydania účtovníctva.

3. K doterajšiemu priebehu napadnutého konania sťažovateľ uviedol, že uznesením okresného súdu sp. zn. 14C/235/2018 z 3. júna 2019 bol vyzvaný, aby sa k podanej žalobe písomne vyjadril, čo aj urobil 3. júla 2019. Žalobkyňa prvýkrát rozšírila žalobu podaním z 29. novembra 2019 [okresný súd zmenu žaloby pripustil uznesením sp. zn. 14C/235/2018 zo 14. januára 2020 (ďalej len „uznesenie zo 14. januára 2020“) a sťažovateľ sa k nej vyjadril 22. januára 2020]. Aj na následné vyjadrenie žalobkyne z 13. februára 2020 sťažovateľ reagoval podaním z 26. marca 2020. Ďalej uviedol, že prvé pojednávanie bolo nariadené na 17. február 2021, to však bolo okresným súdom zrušené, a tak sa prvé pojednávanie vo veci uskutočnilo až 29. septembra 2021. Potom došlo zo strany žalobkyne aj k druhému rozšíreniu žaloby podaním z 11. októbra 2021 (dodal, že v oboch prípadoch zmien žaloby išlo výhradne o rozšírenie petitu žaloby o ďalšie „položky“ náhrady škody vo výške 40,50 eur a 27,70 eur). Okresný súd zmenu žaloby pripustil uznesením č. k. 14C/235/2018-109 zo 14. októbra 2021 (ďalej len „uznesenie zo 14. októbra 2021“) a tiež uznesením č. k. 14C/235/2018-111 zo 14. októbra 2021 ustanovil tlmočníčku z ukrajinského jazyka pre potreby výsluchu žalobkyňou navrhnutých svedkov.

4. Sťažovateľ ďalej uviedol, že v poradí druhé pojednávanie sa malo uskutočniť 17. mája 2023, avšak to sa nekonalo a na žiadosť právneho zástupcu žalobkyne bolo odročené na neurčito (pretože sa nepodarilo zabezpečiť účasť navrhnutých svedkov). Ani v poradí ďalšie pojednávanie nariadené na 9. október 2024 sa neuskutočnilo, a to z dôvodu, že mestský súd nebol schopný právnomu zástupcovi žalobkyne doručiť včas predvolanie (minimálne 5 dní pred dňom konania pojednávania).

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému konaniu namieta nečinnosť, ako aj neefektívnu činnosť mestského súdu (resp. pred ním aj okresného súdu). Argumentuje, že prvé (a doteraz jediné) pojednávanie sa uskutočnilo až po uplynutí 2 rokov a 10 mesiacov od podania žaloby. Poukázal

tiež na to, že následne sa nekonalo ani v poradí druhé pojednávajúce (nariadené na 17. máj 2023) a z dôvodu na strane mestského súdu (nedoručenie predvolania právneho zástupcovi žalobkyne včas) sa nekonalo ani posledné nariadené pojednávajúce. Vo vzťahu k uvedenému preto poukazuje najmä na to, že ani takmer 6 rokov od podania žaloby nebolo vo veci prvoinštančným súdom vydané žiadne meritórne rozhodnutie. Je toho názoru, že predmet sporu nie je skutkovo a ani právne zložitý, nevyžaduje rozsiahle dokazovanie, odborné znalosti alebo vedecké poznatky.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

6. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/1179/2024 doručenom ústavnému súdu 19. novembra 2024 v podstatnom uviedol, že pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitú napadnutého konania, je toho názoru, že konanie o náhradu škody a vydanie účtovnej evidencie patrí medzi štandardné civilné žaloby. Istú mieru zložitosti však vzhliadol v potrebe zabezpečenia vykonania dôkazu výsluchom svedkov, ktorí sú občania [REDAKOVANÉ] a podliehajú všeobecnej mobilizácii vrátane zákazu vycestovať mimo územia [REDAKOVANÉ]. Vo vzťahu k správaniu sťažovateľa nekonštatoval žiadne konanie odôvodňujúce záver, že by ním spôsobil prieťahy v napadnutom konaní. K otázke plynulosti napadnutého konania v dôsledku postupu vo veci konajúceho súdu uviedol, že v napadnutom konaní sa vyskytli určité obdobia nečinnosti, ako aj nesústreďeného postupu. V tejto súvislosti poukázal na to, že od podania žaloby 28. decembra 2018 do stanovenia prvého pojednávajúceho 22. decembra 2020, resp. do jeho uskutočnenia 29. septembra 2021 uplynula doba 2 rokov a 9 mesiacov. Zároveň však poukázal na to, že pri hodnotení tohto obdobia je potrebné vziať do úvahy opatrenia prijaté v súvislosti s pandémiou COVID-19, v dôsledku ktorých nebolo možné uskutočniť pojednávajúce. Ďalej uviedol, že od vydania uznesenia zo 14. októbra 2021 (ktorým okresný súd pripustil zmenu žaloby) do nariadenia pojednávajúceho (30. marca 2023) na termín 17. máj 2023 a v období odo dňa odročenia pojednávajúceho stanoveného na 17. máj 2023 do 18. júla 2024 (keď mestský súd žalobkyňi doručil výzvu) bol súd nečinný. Z vyjadrenia mestského súdu (ako aj z obsahu predloženého spisového materiálu) zároveň vyplýva, že v súčasnej dobe je určený nový termín pojednávajúceho na 4. december 2024.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávajúceho, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskom mestského súdu, ako aj s obsahom na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

8. Podstata argumentácie sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského (resp. predtým okresného) súdu v napadnutom konaní je založená na tvrdení o jeho nečinnosti, ako aj neefektívnej činnosti, v dôsledku čoho sa vo veci uskutočnilo len jedno pojednávajúce a ani takmer 6 rokov od podania žaloby nebolo vo veci vydané meritórne rozhodnutie.

9. S účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18m ods. 2 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov výkon súdnictva, všetky práva a povinnosti vrátane správy majetku štátu, práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných právnych vzťahov a práv a povinností z osobitných vzťahov sudcov a prísediacich z radov občanov k štátu prechádzajú od 1. júna 2023 z Okresného súdu Košice-okolie na Mestský súd Košice.

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 519/2023).

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

12. Úlohou ústavného súdu bolo v danom prípade posúdiť, či v napadnutom konaní došlo k vzniku prietahov, či ich vznik bol spôsobený primárne postupom mestského (resp. pôvodne okresného) súdu alebo na ich vznik mal vplyv aj postup sťažovateľa, ako aj to, aký vplyv na priebeh napadnutého konania mala samotná povaha prejednávanej veci.

13. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že spory, ktorých predmetom je rozhodovanie o náhrade škody (a v napadnutom konaní aj o vydanie účtovnej evidencie), tvoria súčasť bežnej sporovej agendy všeobecných súdov. Ústavný súd teda v rámci posudzovania tohto kritéria poznamenáva, že napadnuté konanie z hľadiska svojho charakteru nie je možné automaticky posúdiť ako zásadne zložité, čomu napovedá aj vyjadrenie mestského súdu. Samozrejme, každý spor je jedinečný, a preto ani v tomto prípade nie je možné na druhej strane úplne vylúčiť istú mieru (primárne) skutkovej náročnosti (najmä s poukazom na potrebu výsluchu svedkov zdržiavajúcich sa mimo územia Slovenskej republiky). No s poukazom na doteraz uplynutý čas od podania žaloby v trvaní takmer 6 rokov ústavný súd uzatvára, že ani táto skutočnosť už v danej fáze nemôže byť ospravedlňujúcim dôvodom.

14. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľa, ústavný súd na základe obsahu predloženého spisového materiálu (aj v spojení s vyjadrením mestského súdu) dospel k záveru, že na ťarchu sťažovateľa nie je možné pričítať žiadne prietahy. Na výzvy súdu reagoval primerane a včas, a teda sa nijak nepričinil o vznik prietahov v napadnutom konaní.

15. Tretím hodnotiacim kritériom je postup mestského (resp. pôvodne okresného) súdu. K tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že už samotnú skutočnosť absencie vydania meritórneho rozhodnutia vo veci prvoinštančným súdom počas takmer 6-ročného trvania napadnutého konania je možné bezpochyby považovať za stav nezlučiteľný s obsahom práva na konanie bez zbytočných prietáhov. Navyše, pri zohľadnení vykonania len jedného pojednávania a nutnosti vykonania ďalšieho dokazovania vo veci.

16. V postupe ako pôvodne okresného súdu, tak aj v súčasnosti mestského súdu v napadnutom konaní ústavný súd po zhodnotení jeho priebehu identifikoval jednak jeho úplnú nečinnosť, no zároveň aj jeho neefektívny postup.

17. S poukazom na priebeh napadnutého konania a tiež na vyjadrenie mestského súdu ústavný súd k otázke existencie prietáhov v napadnutom konaní uvádza, že v postupe okresného súdu v období od doručenia žaloby 28. decembra 2018 v zásade až do konca roku 2020 vzhliadol primárne jeho nie dostatočne efektívny postup, keď v zásade „len“ preposielal jednotlivé vyjadrenia sporových strán (zohľadniac pritom skutočnosť, že v rámci tohto obdobia došlo zo strany okresného súdu aj k pripusteniu rozšírenia žaloby jeho uznesením zo 14. januára 2020). Pokiaľ ide o obdobie rokov 2020 a 2021, v rámci tohto časového úseku ústavný súd samozrejme reflektuje obmedzenú možnosť vykonávania pojednávania v dôsledku prijatých opatrení v súvislosti s pandémiou COVID-19 (pričom práve počas tohto obdobia došlo aj k vykonaniu jediného pojednávania, a to 29. septembra 2021). Ani po ukončení uplatňovania obmedzení však vo veci konajúci súd svoj postup nezrýchlil a nezefektívnil. V následnom období totiž (od pripustenia zmeny žaloby uznesením zo 14. októbra 2021 a po ustanovení tlmočnice) nasledovala úplná nečinnosť okresného súdu počas celého roku 2022 až do 30. marca 2023 (keď nariadil pojednávanie na 17. máj 2023, ktoré sa však neuskutočnilo z dôvodu, že žalobkyňa nebola schopná zabezpečiť prítomnosť navrhnutých svedkov). Potom nasledovala opäť viac ako ročná nečinnosť súdu, a to do 18. júla 2024, keď už mestský súd žalobkyňu vyzval na oznámenie, kedy sa budú môcť navrhnutí svedkovia dostaviť na vypočutie a či trvá na ich výsluchu (následne 24. septembra 2024 nariadil pojednávanie na 9. október 2024). Na vrub postupu mestského súdu je však možné pričítať aj zrušenie termínu pojednávania nariadeného na 9. október 2024, a to v dôsledku nevykázania riadneho doručenia predvolania právneho zástupcovi žalobkyne (aj keď je momentálne nariadený nový termín pojednávania na 4. december 2024). S poukazom na uvedené možno zhrnúť, že súd (okresný a následne aj mestský) od októbra 2021 až dosiaľ, teda počas posledných troch rokov, vo veci nevykonával žiaden relevantný úkon smerujúci k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu preto ústavný súd dospel k jednoznačnému záveru, že napadnuté konanie trpí prietahmi. Prietahy idú primárne na vrub postupu mestského (pôvodne okresného) súdu, a to v dôsledku jeho nečinnosti, ako aj neefektívnej činnosti. V napadnutom konaní súd nepostupoval v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho prerokovania a ukončenia sporu. Ústavný súd preto opakovane zdôrazňuje, že samotnú skutočnosť nevydania žiadneho meritórneho rozhodnutia vo veci a vykonania len jediného pojednávania v priebehu takmer 6 rokov od podania žaloby je možné bezpochyby považovať za stav nezlučiteľný s obsahom práva na konanie bez zbytočných prietáhov.

18. Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu a následne aj mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho

právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

19. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu (pôvodne okresného súdu) v napadnutom konaní, mestskému súdu prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza (bod 2 výroku nálezu).

20. Keďže ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené, zaoberal sa aj žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Požadoval priznanie zadosťučinenia vo výške 7 000 eur, čo sťažovateľ odôvodňoval poukazom na celkové doterajšie trvanie napadnutého konania, nečinnosť súdu (mestského a pred ním aj okresného) a v dôsledku toho aj zásadným obmedzením jeho možnosti budúceho zabezpečenia účtovníctva v prípade jeho prehry v spore.

21. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

22. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na tieto základné okolnosti. Prvou je zohľadnenie celkovej doterajšej dĺžky napadnutého konania (toho času v trvaní už takmer 6 rokov), pričom pri jej posudzovaní zohľadnil najmä to, že v jeho priebehu nedošlo k vydaniu žiadneho rozhodnutia vo veci samej a vyskytli sa v ňom opakované obdobia úplnej nečinnosti ako aj neefektívnej činnosti súdu (okresného aj mestského), keď nedošlo k vykonaniu v podstate žiadnych úkonov relevantných pre rozhodnutie vo veci. Tiež zohľadnil, že sťažovateľ sa ničím nepričinil o vznik prietahov. Preto s poukazom na skutočnosť, že stav právnej neistoty sťažovateľa stále trvá, rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia sťažovateľovi 4 000 eur (bod 3 výroku nálezu). Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovel tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI. Trovy konania

23. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 856,75 eur (bod 4 výroku nálezu).

24. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 je 343,25 eur a hodnota režijného paušálu je 13,73 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2024 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Celkovo sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov v sume 713,96 eur. Priznanú odmenu ústavný súd zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 142,79 eur, pretože právny zástupca sťažovateľa je platiteľom DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky).

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu